

sum dulce est. Nūquid pluuiā accusat qui spinas genuerit: Nōne erit pluuiā illa testis in iudicio dei et dicet: Ego dulcis sup oīa veni: Tu q̄ quid pferas vide: vt quid tibi pareat attēdas. Profers frumentū borreū spera: pferas spinas ignē spera: sed nōdum venit: aut tempus borrei: aut temp⁹ ignis. Nō ergo pareat et non timebit. In nomie christi et q̄ loq̄mur viuim⁹: et quib⁹ loq̄mur viuuntis. Nūquid psillij corrigēdi et mutāde vite male ī bonā: nō est loc⁹: nō est temp⁹: Nōne si vis hodie fit: Nōne si vis mō fit: Quid emptur⁹ es vt facias: Que simpla fia questur⁹ es: Ad quos indos nauigaturus: Quā nauī p̄patur⁹: Ecce cū loquor: muta cor: et factū est qd̄ tam sepe et tam diu clamat vt fiat: et quod eternā penā p̄turit si non fiat.

Explicit Tractatus de ps. LXIII.

Incipit Tractatus de ps. LXIII.

Agnosceda est vox sancte p̄phetie ex ip̄o titulo psalmi hui⁹: Inscr̄bitur: In fine psalmus David canticū Hieremie et Ezechielis ex populo trāsmigratiōis cui in capere ret exire. Res quē admodū gesta sit ap̄d patres n̄ros. p̄ trāsmigratiōis babilonie: nō omnib⁹ notū est: sed his q̄ scripturas s̄ctas diligēter aduertūt: vel audiēdo vel legendo. Captiuat⁹ est em̄ p̄plus isrl̄ ex ciuitate hierlm̄: duct⁹ ē in seruitutē babilonie. Prophetauit at̄ hieremias sanct⁹ post septuagita ānos reditur p̄plm̄ d̄ captiuitate et instauraturū ciuitatē ip̄az hierlm̄: quā de uictā ab hostib⁹ plāxerat. Illo aut̄ tpe fuerūt p̄p̄be ī illa captiuitate p̄pli p̄stituti ī babilonia: inf̄ q̄s erat sanct⁹ Ezechiel p̄p̄ha. Expectabat aut̄ ille p̄plus donec implerēt tpa septuaginta annor̄ fm̄ p̄phetiā Hieremie. Factū ē: cōpletis septuagita annis restitūtū ē templū qd̄ deiectū erat: et regressa est de captiuitate magna ps illi⁹ p̄pli. Sed qm̄ dic̄ ap̄lus: h̄ in figura cōtingebāt illis: scripta s̄t aut̄ p̄pter nos in q̄s finis seculor̄ obuenit. Debem⁹ et nos nosse pus captiuitatē nostrā: deinde liberationē nostrā: debem⁹ nosse babiloniā in qua captiui sum⁹: et hierlm̄ ad cui⁹ reditū suspiram⁹. Iste q̄ppe due ciuitates fm̄ litterā reuera due ciuitates: et illa qd̄ hierlm̄ mō a iudeis nō icolitur. Post crucifixū em̄ d̄nm̄ vindicatū ē in illos flagello magno: et eradicati ab eo loco: vbi impia libertate furiosi aduers⁹ medicū infamierāt. Displ̄i sunt p̄ oēs gentes et

data est illa fra christianis: impletūq̄ ē qd̄ de his p̄dixerat d̄ns: Propterea auferet a vobis regnū: et dabit genti faciēti iusticiā. Cū aut̄ viderēt tūc multas turbas ire post d̄nm̄ p̄dicatē regnū celoz̄ et mirabilia facietē: dixerūt p̄ncipes illi⁹ ciuitatū. Si dimiserim⁹ eū: oēs ibūt p̄ illū: et veniēt romani et tollēt nob̄ et locū et gentē. Ne locū p̄derēt d̄nm̄ occiderūt: et ideo p̄diderūt: q̄a occiderūt. Cuius q̄ illa quedā frena: cuiusdā ciuitatis eterne in celis vmbra gerebat. At vbi cepit illa q̄ significabat euidēt⁹ p̄dicari: vmbra q̄ significabat deiecta ē: p̄pterea ibi mō templū nō est: qd̄ fabricatū fuerat ī imagine futuri corpis d̄ni. Tenem⁹ lucez: vmbra trāsiuit: tñ̄ adhuc ī qdā captiuitate sum⁹. Nō diu sum⁹ aut̄ ap̄ls ī corpe p̄grina mur a d̄no. Et vide nomia duarū istaz ciuitatū: babilon et hierlm̄. Babilon cōfusio interpretat̄: hierusalē visio pacis. Intendite nūc ciuitatē cōfusionis: vt intelligatis visioē pacis: istā toleret̄: ad illā suspiret̄. Cū dinosci possunt iste due ciuitates: Nūquid possum⁹ eas modo separe ab inuicē: P̄mixte sūt et ab ip̄o exordio generis humani: p̄mixte currūt vsq̄ ī finē seculi. Hierusalē accepit exordiu⁹ p̄ Abel: Babilō p̄ Layn. Edificia quippe vrbū postea facta sunt: illa hierlm̄ ī terra hiebuzeor̄: naz p̄rio hieb⁹ dicebat̄: inde gens hiebuzeor̄ eiecta ē: qm̄ p̄plus dei liberatus de egypto: introductus est in terram p̄missionis. Babilon autez cōdita ī intimis p̄sidis regionib⁹ que diuturno tpe caput extulit sup̄ ceteras gentes. Sue ergo iste vrbes certis tēporibus cōdite sūt: vt manifestaret̄ figura duarum ciuitatū olim ceptarū: et vsq̄ in finem in isto seculo māsurarū: sed in fine sepandarum. Unde ergo possumus eas mō ostēdere que p̄mixte sunt: Ostēdet tūc d̄ns cū alios ponet ad dexterā: alios ad sinistram. Hierusalē ad dexteram erit: babilon ad sinistram. Hierusalē auditura est: Venite b̄ndicti p̄ris mei: p̄cipite regnum qd̄ vobis paratū est ab origine mūdi. Babilon auditura ē: Ite in ignē eternū q̄ patus est diabolo et angel̄ ei⁹. Possum⁹ tñ̄ et aliqd̄ afferre quātū d̄ns donat: vnde distinguant̄ p̄s̄ fideles etiā hoc tempore ciues hierusalem a ciuib⁹ babilonie. Quas istas ciuitates faciunt duo amores. Hierusalē facit amor dei: babiloniam facit amor seculi. Interroget ergo se quisq̄ quid amet: et inueniet vnde sit ciuis: et si se inuenit ciues

babylonie: extirpet cupidatē: plantet caritatē. Si autē se iuenerit ciuē hierlm: toleret captiuitatē: speret libertatē. Multi em̄ ciues sancte matris hierlm cupiditatib⁹ babylonie corrupti tenebant: et ip̄a corruptiōne cupiditatū tanq̄s ciues inde facti erāt et multi adhuc ita sunt: et multi post nos in hac terra futuri ita erūt: sed nouit dñs conditor hierusalē quos ciues eius p̄desolaue rit: quos uiderit adhuc sub dñatu diaboli redimēdos sanguie christi: nouit illos ipse anteq̄ se ip̄i nouerit. Sub hac ḡ figura cātaf h̄ psalm⁹: in cui⁹ titulo positi sunt etiam duo p̄be qui illo tpe i captiuitate fuerūt: Hieremias et Ezechiel: et cantāt q̄dā cū inciperēt exire. Incipit exire q̄ incipit amare. Exeūt em̄ multi latēter: et exētiū pedes s̄ cordis affect⁹. Exeūt at̄ d̄ babylōia. Quid ē de babylonia: De cōfusiōe. Quō exitur de babylone: id est de cōfusiōe: Qui p̄rio cōfusi erant s̄libus cupiditatib⁹: incipiunt caritate distingui. Jam distincti nō sunt cōfusi: et si adhuc corpore p̄mixti sunt: desiderio tamē sancto discernunt: et p̄pter p̄mixtiōnē corporales nōdum exierūt: p̄pter affectū cordis exire ceperunt. Jam ḡ audiam⁹ fratres: audiam⁹ et cantem⁹ et desideremus v̄si ciues sum⁹. Et q̄ gaudia cātant nobis: Quō in nobis reformat amor ciuitatis nostre: q̄ diuturna pegrinatione obliti fuera m⁹: Sed misit inde ad nos epl̄as p̄ n̄r: ministravit nobis scripturas de⁹: quib⁹ epl̄is fieret in nobis redeūdi desideriu⁹: q̄ pegrinationē nostrā diligēdo ad hostes faciem posueramus: et dō: sum ad patriā. Quid ḡ hic cantat:

Expositio psalmi.

Quod decet hymnus de⁹ i syon. Patria illa est syon: ip̄a ē hierlm q̄ syon: et hui⁹ nomis interpretatiōnē nosse debetis. Sicut hierlm interpretat visio pacis: ita syon speculatio: id est visio et cōtemplatio. Nescio q̄d nobis magnū spectaculū p̄mittit: et hoc ip̄e deus ē qui cōdidit ciuitatē. Pulchra et decora ciuitas: q̄ pulchriore habet aditorē: Te decet hymnus deus inq̄t. Sed vbi: In syon: in babylone nō decet. Etenī q̄sq̄ cū cepit inouari iam corde: in hierlm cantat: dicēte apostolo: Cōuersatio n̄ra in celis est. In carne. n. ambulātes inq̄t nō s̄m carnē militam⁹. Iā desiderio ibi sum⁹: iā spem in illā terrā q̄si anchorā p̄misimus: ne in isto mari turbati naufragarem⁹. Quēadmodū ḡ de nauī q̄ i

anchoris ē recte dicim⁹ q̄ iā i fra sit: adhuc em̄ fluctuat: sed i terra quodāmodo educta ē cōtra ventos: et cōtra tēpestates: sic contra tēptatiōes hui⁹ pegrinatiōis n̄re: spes n̄ra fundata in illa ciuitate hierlm facit nos nō abrupi in saxa. Qui ergo s̄m hāc spem cantat: ibi cātat. Ergo dicat: Te decet hymn⁹ de⁹ i syon. In syon: si in babylone. S̄mō ibi es adhuc i babylone. Ibi inq̄t s̄. Amator iste et ciuis iste ibi sunt: sed carne nō corde. Cū autē duo quedā dixerim: q̄ ibi sunt carne non corde: vnde canto nō ibi. Non enim carne canto: sed corde. Carnem quidem sonantem audiunt et ciues babylonie: cordis autē sonum audit conditor hierlm. Uñ dicit Apl̄us exhortās ipsos ciues ad amatoria quedā cātica et desideria redeūdi ad illā pulcherrimā ciuitatē visionem pacis: cantātes inq̄t et psallētes in cordib⁹ vestris dño. Quid est cātātes in cordib⁹ vestris: Ne inde cātētis vnde estis in babylonia: s̄ inde cātate vnde sursū habitatis. Ergo te decet hymn⁹ deus in syon. In syon te decet hymn⁹: nō in babylonia. Qui cantāt i babylonia ciues babylonie: etiā hymnū dei nō decēter cātāt. Audi vocē scripture: Nō est speciosa laus in ore peccatoris. Te decet hymnus deus in syon. Et tibi reddet votū in hierusalē. Hic vouemus et bonū est vt ibi reddam⁹. Qui autē hic vouēt et nō reddūt: Qui nō pseuerant vsq̄ in finē in eo q̄d vouerūt. Uñ dicit ali⁹ psalmus: Vouete et reddite dño deo v̄ro. Et tibi reddet votū in hierlm. Ibi em̄ erimus toti: id est integri in resurrectione iustorū: ibi reddet votū totū nostrū: nō sola anima: sed etiā ip̄a caro iam nō corruptibilis: q̄ iā nō in babylonia: sed etiā i corp⁹ celeste immutati. Qualis mutatio p̄mittitur: Omnes em̄ resurgem⁹ ait apl̄us: s̄ nō oēs imutabimur. Qui autē imutabunt: ip̄e dixit: In ictu oculi in nouissima tuba. Canet em̄ tuba et mortui resurgēt incorrupti: id ē integri: et nos imutabimur. Qualis autem erit illa mutatio: Sequit⁹ et dic: Oportet. n. corruptibile hoc induere incorruptionē: et mortale hoc induere immortalitē. Cū autē corruptibile hoc induerit incorruptionē: et mortale hoc induerit immortalitē: tūc fiet sermo q̄ scriptus ē: Absorpta est mors i victoria. Ubi ē mors aculeus tu⁹: Quid em̄ inchoatis in nobis p̄mittis mentis v̄si desideram⁹ hierusalē: multa ex carne corruptibili cōtendūt aduersum nos: q̄ nō cō

tendēt cuz fuerit mors absorpta i victoria. Vincet pax z finiet bellū. Qñ autē vincet pax: vincet z illa ciuitas q̄ dicit: visio pacis. Nulla ḡ erit a morte cōtentio. Adodo cuz morte quāta cōtendim⁹? Inde sunt em̄ de lectatiōes carnales: que etiam nobis licite multe suggerunt: quib⁹ nō cōsistentib⁹: s̄ tñ nō p̄sentēdo p̄tendim⁹. P̄rio ḡ p̄cupiscentia carnis sequentes duxit nos: postea renitētes traxit nos: deinde accepta gratia cepit nos: nec ducere: nec trahere: sed ad huc cōtendere nobiscū post cōtentionē erit z victoria. Adodo te z si oppugnat: nō expugnet: postea cū absorpta fuerit mors i victoria z pugnare cessabit. Quid dictū est? Nouissima inimica destruet mors. Reddā votū meū. Quod votū? Quasi holocaustum. Holocaustū em̄ tūc dicit: qñ totum ignis assumit. Holocaustū sacrificiū ē: vbi totū cōsumit. Holon em̄ totū dicit: causis incēsis. Holocaustū totū incēsu. Arripiat ergo nos ignis: ignis diuin⁹ in hierlm. Incipiamus ardere caritate donec totū mortale p̄sumat: z qd̄ nō nos fuit eat i sacrificiū dño. Eñ alibi dī: Benigne fac dñe i bona volūtate tua syon vt edificet̄ muri hierlm. Tūc acceptabis sacrificium iusticie oblationes z holocausta. Te decet hymn⁹ de⁹ in syon: z tibi reddet̄ votū in hierlm. Querimus h̄ ne forte rex nobis ip̄i⁹ ciuitatis cōmendet̄ dñs z saluator n̄r̄ Iesus christus. Cantem⁹ ḡ donec ad euidentiora pueniamus. Possem em̄ iā dicere ip̄m esse cui dicitur: Te decet hymn⁹ deus in syon: z tibi reddet̄ votū in hierlm: Sed si dicerē: mihi potius q̄ scripture crederet̄: z ido forte nō mihi crederet̄. Audiam⁹ sequētia. Exaudi: inquit: orationē meā: ad te ois caro veniet. Et habemus dñm dicentē: datā tibi potestātē ois carnis. Lepit ḡ apparere iā rex ille cū diceret̄: Ad te ois caro veniet. Ad te inqt̄ ois caro veniet. Quare ad illū ois caro veniet: Quia carnē assumpsit: quo veniat ois caro. Tulit inde p̄mitias ex vtero virginali. Assumptis primitijs: cetera cōsequēt̄ vt holocaustū compleatur. Unde ḡ omnis caro: Ois homo. Et vnde ois homo: Nūquid omnes credituri p̄nunciati sunt in christū: Nōne multi impij q̄ etiā dānabunt̄: Nōne q̄tidie multi non credentes in sua infidelitate moriunt̄? Sedm̄ quid ergo intelligim⁹: ad te omnis caro veniet: Omnis caro dixit: omnis generis caro. Ex omni genere carnis: veniet

ad te. Quid ē ex omni genere carnis: Nūquid venerūt pauperes: z nō venerūt diuites: Nūquid venerūt hūiles: z nō venerūt sublimes: Nūquid venerūt docti: z nō venerūt indocti: Nūquid venerūt viri: z non venerūt femie: Nūquid venerūt dñi: et nō venerūt serui: Nūquid venerūt senes: z nō venerūt iuuenes: Aut venerūt iuuenes: et nō venerūt adolefcētes: Aut venerūt adolefcētes: z nō venerūt pueri: Aut venerūt pueri: z non allati sūt infantes: Postremo nūquid venerūt iudei (nā inde erant apli: inde mlt̄a nulla p̄mo tradentiū: postea credentiū) z nō venerūt greci: Aut venerunt greci: z nō venerūt romani: Aut venerunt romani: z nō venerūt barbari: Et q̄s numeret oēs gentes veniētes ad eū: cui dictū ē: Ad te ois caro veniet. Exaudi orationē meā ad te ois caro veniet. **Sermones iniquoz p̄ualuerūt sup nos: z impietates nostras tu p̄piciaberis.** Quid est sermōnes iniquoz p̄ualuerūt sup nos z impietatibus n̄ris tu p̄piciaberis: Qd̄ nati sum⁹ i hac terra: iniquos inuenim⁹: q̄s loquētes auduim⁹. Si possem explicare qd̄ sentio: adiuuet me intēno caritatis vestre. Omnis homo vbiq̄q; nascit̄: ip̄ius terre vel regionis vel ciuitatis linguaz discit: illius imbuūt moribus z vita. Quid faceret puer natus inter paganos: vt nō coleret lapidē: qñ illū cultū insinuauerūt parentes? Inde p̄ma verba audiuit: illū errozē cum lacte suxit: Et qz illi q̄ loquebant̄ maiores erāt: z puer qui loqui discibat infans erat: vñ poterat paruul⁹ nisi maiorū auctoritatē sequi: z id sibi bonū ducē qd̄ illi laudaret̄. Ergo gentes cōuerse ad christū: postea recordātes impietates parētū suoz: z dicentes iā qd̄ dixit p̄pha ip̄e Hieremias: Clere mēdaciū coluerūt patres n̄ri: vanitatē que eis nō p̄fuit. Eū ḡ iā h̄ dicūt renūciāt opinionib⁹ z sacrilegijis parētū suoz iniquoz. Sed qz vt insererent talib⁹ opiniōib⁹ z sacrilegijis: p̄suasiones fecerūt eozū: q̄ quāto etate p̄cedebāt: tanto auctoritate p̄cedere debere putabant̄: cōfitef̄ iam redire volēs ad hierlm̄ d̄ babilonia z dicit: Sermōnes impioz p̄ualuerūt aduersus nos: duxerūt nos mala docētēf: Lues babilonie nos fecerūt: dimisim⁹ creatorē: adoraui⁹ creaturā: dimisim⁹ eū a quo facti sum⁹: adoraui⁹ qd̄ ip̄i fecimus. Sermōnes em̄ iniqui p̄ualuerūt sup nos: sed nō tñ opp̄sserūt nos. Quare: Impietates n̄ras tu p̄piciaberis.

Alia lra.
† Clerba.
† impietatib⁹ nostris.

beris. Intēdat caritas vestra: Propitiabris impietates vras nō dī: nisi cuidā sacerdoti offerenti aliqd: vñ impietas expiet et p̄pitiat. Impietas em̄ tūc dicit p̄pitiari: cū p̄pitius sit deus impietati. Quid ē fieri deū impietati p̄pitiū? Id est ignoscētē: et veniā dantē. Sed vt dei venia impetret: p̄pitiatio sit p̄ aliqd sacrificiū. Extitit ḡ a deo dño missus quidā sacerdos n̄r: Assumpsit a nobis qd offerret dño: ipas diximus sanctas p̄mitias carnis ex vtero v̄ginis. Hoc holocaustū obtulit deo: extēdit man⁹ i cruce vt diceret: Virgaq̄ oīo mea sicut incēsum in cōspectu tuo: eleuatio manū meaz sacrificiū vesptinuz. Sicut nostis: qz dñs circa vesperā pepēdit in cruce: et impietates n̄re p̄pitiatē sūt: alioqn absorbuērāt nos. Sermones iniquoz p̄ualuerūt sup nos: duxerant nos p̄dicatores iouis: et saturni: et mercurij. Sermones iniquoz p̄ualuerūt super nos. Sed qd facies? Impietates n̄ras tu p̄pitiaberl. Tu sacerdos: tu victima: tu oblator: tu oblatio. Ip̄e sacerdos ē q̄ nūc ingress⁹ i interiora veli. sol⁹ ibi ex his q̄ carnē gestauerūt interpellat p̄ nobis. In cui⁹ rei figura in illo p̄mo p̄plo: et in illo p̄mo tēplo: vn⁹ sacerdos intrabat i sancta sanctor: populo oīs foris stabat. Et ille q̄ sol⁹ ingrediebatur i interiora veli: offerebat sacrificiū pro p̄plo foris stante. Si intelligat bñ spūs viuificat: si nō intelligat l̄ra occidit. Adō cū legeret ap̄lus audisti: littera occidit: spirit⁹ autē viuificat. Quid em̄ ageret in illo p̄plo iudei nescierūt: sed nec mō sciūt. Be illis quippe dictū ē: Quid legi Moyses: velamē supra cor eoz positū est. Ibi velamē figura ē: sed tollet figura: et apparebit veritas in eisipis. Sed qñ tollet velamē? Audi ap̄lm: Cū autē trāserit ad dñm: auferet velamē. Bū ergo nō trāscunt ad dñm: q̄ diu legūt Moysen velamē habēt sup cor. Ad hoc sacramētū fulgebat: tūc facies Moysi: ita vt nō possent intēdere filij isrl in faciē eius. Audistis modo cū legeret: et velamē erat inter faciē Moysi loquētis: et p̄lm audientē v̄ba. Per velamē v̄ba audiebāt: faciē nō videbāt. Et qd ait ap̄lus: Ita vt nō possent intēdere filij isrl in faciē Moysi. Nō itēdebāt inq̄: vsqz i finē: Quid ē vsqz i finē? Usqz quo intelligeret christū. Dicit quippe ap̄lus: Finis em̄ legis christus ad iusticiā omī credēti. Et quidē splēdor in facie Moysi: tanq̄ in facie carnali et mortali. Nūquid diurn⁹ aut etern⁹ esse possetz

Adorte. n. succedēte p̄fecto auferet. Splēdor autē glie beati dñi n̄ri Jesu christi sempitern⁹ ē. Sed illud figura erat tēporalis. Hoc autē qd illa figura significabat: legunt itaqz et nō intelligūt christū: nō p̄ducūt intentionē vsqz i finē: qz velū oppositū negat eis aspectum splēdor interioris. Et vide ibi sub velo christū: Aut ipse dñs n̄r Jesus christ⁹: Si crederetis Moysi: crederetis et mihi. de me em̄ ille scripsit: Propitiat⁹ autē peccatū n̄ris et impietatib⁹: Per illud sacrificiū vesptinū trāsuim⁹ ad dñm vt auferat velamē: p̄pterea et dño crucifixo velū tēpli scissuz est. Exaudi orōnez meam: ad te oīs caro veniet. Sermones iniquoz p̄ualuerūt sup nos: et impietates n̄ras tu p̄pitiaberis. **Beatus quē elegisti et assumpsisti:** Quis ē electus ab eo: et assumptus ab eo? Et assumpt⁹ ē aliq̄s electus a saluatore dño n̄ro Jesu christo. An ip̄e fm̄ carnē qd homo est: electus et assumpt⁹ est? Ut tanq̄ verbo dei dicat: qd erat in p̄ncipio: sic dicit euāgelista: In p̄ncipio erat verbū: et verbū erat apud deū: et deus erat verbū: qz ipse ē fili⁹ dei: verbū dei: de q̄ etiā dicit: Oīa per ip̄m facta sunt: et sine ip̄o factum ē nihil: vt illi dicat: filio dei: qz ip̄e ē sacerdos noster: postea carne assumpta: **Beat⁹ quē elegisti et assumpsisti:** id est ille homo q̄ indur⁹ est q̄ cepit ex tpe: nat⁹ ex semia: templū quodāmodo illius q̄ semp̄ in eternū est: et in eternū fuit. An poti⁹ ip̄e christ⁹ assumpsit quēdāz beatū: et nō dicit ip̄e quē assūpsit q̄si in plurali numero: sed in singulari: Unū em̄ assumit: qz vnitatē assumit: scismata non assumit: hereses non assumit: multitudinē de se fecerūt: nō est vn⁹ q̄ assumit. Qui autē manent in cōpage christi: et membra eius sūt: faciūt quodāmodo vnū virum: de quo dicit ap̄lus: Donec occurrā omnes i agnitionē filij ei⁹ in virum p̄fectum in mensurā etatis plenitudinis christi. Itaqz vnus vir assumit cui caput est christus: qz caput viri christ⁹ est. Ip̄e est ille beat⁹ vir q̄ nō abiit in p̄silio impioz: et cetera q̄ ibi dicunt. Ip̄e est q̄ assumit: nō ē extra nos: in ip̄i⁹ mēbus sum⁹: sub vno capite regimur: vno spū oēs viuim⁹: vnā patriā oēs desideram⁹. Videam⁹ ḡ qd ad christū dicit: vtrū ad nos p̄tineat: et de nobis dicat. Interrogem⁹ p̄scias n̄ras: amorē illū p̄scrutemur: et si adhuc paruus ē: et mō nat⁹ amor iste: forte em̄ mō in aliq̄ germiauit: diligētē extirpet iuxta germinantes spinas: id est curas seculares: ne

crescendo sanctū germē offocent. Beatus
 quē elegisti z assumpsisti: in illo sim^o z assu-
 membr: in illo sim^o z electi erim^o. Et qd no-
 bis dabit: **Inhabitabit: inqt: i atrijs
 tuis.** Hierlm illa ē cui cantat qui incipiūt
 exire de babilonia: **Inhabitabit in atrijs
 tuis.** **Replebimur i bonis dom^o
 tue.** Que sūt bona dom^o dei: frēs pstitua-
 mus nobis aliquā domū diuitē: quātis bo-
 nis refecta sit: q̄ copiosa sit: vasa q̄ multa
 ibi aurea: s̄ z argētea: q̄ntū familie: quātū
 iumētōz z aialū: ipa deniq̄ dom^o q̄ dele-
 ctat picturis: marmore: laq̄arib^o: colūnis:
 spacijs: cubilib^o: z desiderāt talia: s̄ adhuc
 ex cōfusione babilonie. Amputa oīa ista
 desideria o cuius hierlm: amputa si vis re-
 dire: nō te delectet captiuitas. Sed iam ce-
 pisti exire: noli retro respicere: noli remanē
 in via. Nō defunt adhuc hostes q̄ tibi per-
 suadeāt captiuitatē z pegrinationē. Nā nō
 pualeāt sup te sermones iniquozū. Bonū
 dei desidera: z bona ei^o dom^o desidera: sed
 noli talia q̄lia desiderare soles vel in domo
 tua: vel in domo vicini tui: vel in domo pa-
 troni tui: aliud quidē est bonū domus illi^o.
 Quid opus est vt nos dicamus q̄ sint bo-
 na illi^o dom^o: Ipe indicet q̄ cantat exiens
 d̄ babilonia. **Replebimur inqt i bonis do-
 mus tue.** Que sunt bona ista: **Exereram^o**
 fortasse cor ad aurū: ad argentum: z cetera
 p̄ciosa. Noli talia querere: ista p̄munt non
 leuant. **Hic q̄ iam bona illa hierusalē: bo-
 na domus d̄ni: bona illa tēpli d̄ni medite-
 mur: qz q̄ domus d̄ni: hoc ipm templū d̄ni.**
**Replebimur in bonis dom^o tue. Sanctū
 est templū tuū mirabile in iusticia.**
Ista sūt bona dom^o illi^o. Nō dixit: templū
 sanctū tuū mirabile in colūnis: mirabile in
 marmorib^o: mirabile in tectis auratis: sed
 mirabile in iusticia. **Habes foris oculos vñ
 videas marmora et aurū: intus est oculus
 vnde videat pulchritudo iusticie. Si nul-
 la est pulchritudo iusticie: vñ amat iustus
 senex: Quid affert in corpe qd oculos dele-
 ctet: Lurua mēbra: frontē rugatā: caput ca-
 nis albatū: imbecillitatē vndiq̄ q̄relis ple-
 nā. Sed forte qz tuos oculos non delectat
 senex iste decrepitu: aures tuas delectat.
 Quib^o vocib^o: Quo cātū: Et si forte ado-
 lescēs bñ cātavit: oīa cum etate defecerūt.
 An forte son^o verboz ei^o delectat aures tu-
 as: q̄ vba vix plene nūciat lapsis dentib^o:
 Tñ si iustus ē: si alienū nō cōcupiscit: si de
 suo qd̄ habet erogat indigentibus: si bene**

monet z rectū sapit: integrū credit: si patius
 est p̄ fide veritatis etiā ipa cōfracta mēbra
 impēdere. **Multi em̄ martyres etiā senes:
 vñ illū amam^o.** Quid in eo bonū videm^o
 ocul^o carnis: **Nihil.** Quedā q̄ ē pulchritu-
 do iusticie quā videm^o oculo cordis: z ama-
 m^o: z exardescim^o. **Q̄m multū dilexerūt ho-
 mines in ipis martyrib^o: cū eoz mēbra be-
 stie lanarēt. Nōne cū sanguis fedaret oīa:
 cū morib^o beluinis viscera funderent: nō
 habebāt oculi nisi qd̄ horrerent: Quid tibi
 erat qd̄ amaret: nisi qz erat i illa feditate la-
 niatoz mēbroz integra pulchritudo iusti-
 cie: **Ista sunt bona domus dei: his te para-
 satian.** Sed vt inde satieris cū pueneris: s̄
 te oportet esurire z sitire cū pegrinaris: hoc
 siti: hoc esuri: qz ipa erunt bona dei. Audi
 illū regē cui ista dicunt: q̄ venit vt te redu-
 cat: z se tibi fecit viā. Quid dicit: **Beati q̄
 esuriūt et sitiūt iusticiā: qm̄ ipi saturabunt.**
Sanctū templū tuū admirabile in iusticia.
**Et ipm templū fratres nolite p̄ter vos co-
 gitare. Amate iusticiā z vos estis templūz
 dei.** **Exaudi nos de^o saluator no-
 ster.** Apparuit mō quē deū dicat. Salua-
 tor pp̄rie d̄ni Jesus ch̄ustus: apparuit mō
 aptius de quo dixerat: **Ad te oīs caro ve-
 niet.** **Exaudi nos de^o saluator noster.** Ille
 vnus vir q̄ assumit i templū dei z plures s̄
 z vn^o ē. **Ex vni^o p̄sona dixit: exaudi oīonē
 meā: et qz ipē vn^o ex plurib^o cōstat: mō ait:
 Exaudi nos de^o saluator noster. Audi illū
 iā aptius p̄dicari. **Exaudi nos deus salua-
 tor noster. Spes omniū finii terre z
 in mari longe.** **Ecce vñ dictū est: Ad te
 oīs caro veniet. Undiq̄ venit. Spes oim̄
 finii terre: non spes vni^o anguli: nō spes so-
 lius iudee: nō spes solius Africe: nō spes
 p̄banonie: nō spes oriētis aut occidētis: s̄
 spes omniū finii fre: z i mari longe. Ipoz
 finii terre z in mari longe: et qz in mari ido-
 lōge. **Nare em̄ i figura dicit̄ seculū s̄ sal-
 sitate amarū: p̄cellis turbulentū: vbi homi-
 nes cupiditatib^o pueris z prauis: facti sūt
 velut pisces inuicē se deuorātes. Attēdite
 mare malū: mare amarū: fluctib^o seuū: at-
 tēdite qualib^o homib^o plenū sit. Quis op-
 tat hereditatē: nisi morte alteri^o: Quis op-
 tat lucrū: nisi damno alteri^o: **Q̄m multi alio-
 rū defectiōe: cupiūt sublimari: Q̄m multi vt
 emāt: optāt alios vendere res suas: Quō
 seinuicē opprimunt: z q̄ possunt deuorant.**
**Et cū deuorauerit vn^o piscē maior minorē:
 deuorat z ipē a maiore. Q̄ piscis male: pre-**********

Alta lfa.
 tequitate.

dam vis de paruo: preda efficieris magno. Quotidie ista veniunt: ante nos sunt: vitem⁹ illa: horream⁹ illa. Non illa agamus fratres: qz spes ille finiu terre. Ille si no eet spes z in mari longe: no diceret discipulis suis: Facia vos piscatores hominu. Ia in mari capti p retia fidei: gaudeam⁹ nos ibi natate adhuc infra retia: qa adhuc mare b seuit pcellis: sed retia q nos ceperut pducent ad litus. Litus est finis maris. Ergo puentio i fine seculi: Interiz infra ipa retia fratres bn viuam⁹: non retia rumpetes foris exeam⁹. Multi em ruperut retia z scismata fecerut z foras exierunt: quia malos pisces intra retia captos se nolle tolerare dixerunt: ipsi mali facti sunt potius: q illi q os se non potuisse tolerare dixerut. Na qz illa retia ceperut pisces et bonos et malos. Dominus dicit: Simile est regnu celorum sagene misse in mare: que cōgregat ex omni genere: qua cum impleta esset educetes: z secus litt⁹ sedetes elegerut bonos i vasa: malos aut foras miserut. Sic erit inqt in psummatiōe seculi. Ondit litt⁹: ondit fine maris. Exibut angeli: z sepabunt malos de medio iustoz: z mittent eos in caminu ignis: ibi erit fletus z stridor dentiu. Eia ciues hierlm qui infra retia estis: et pisces toni estis: tolerate malos: retia nolite rumpere: cu illis estis in mari: no cu illis eritis i vasis. Spes em ille finiu terre: ipe spes est z in mari longe: longe qz in mari. **Preparans montes in fortitudine sua:** No in fortitudine illoz. Preparauit enim magnos pdicatores: z ipos appellauit motes: huiles in se: excelsos in illo. Preparas motes in fortitudine sua. Quid dicit vnus ex ipis motibus: Ipi i nobismetipsis respōsu mort⁹ habuim⁹: vt no fides i nobismetipsis simus: sed in deo q suscitāt mortuos. Qui in se fidit: z in christo no fidit: no ē de his motibus quos ille pparat in fortitudine sua. **Preparas motes i fortitudine sua.** **Circūcinctus in potētatu:** Potētātū intelligo: circūcinct⁹ quid est: Christuz quē in medio ponit circūcinctū faciūt: id est vndiqz cinctū: habemus illū omnes cōmuniter: ideo i medio ē. Circūcingim⁹ illū oēs q credim⁹ in illum: z qz fides nostra no de vrb⁹ nris: sed de illi⁹ potētia est: iō circūcinctus in potētatu suo: no nra fortitudine. **Qui cōturbas fundū maris.** Fecit hoc: videt quid fecerit: Parauit em motes in fortitudine sua: misit illos pdica-

Alia lra.
i virtute sua.

Alia lra.
i accinctus potentia.

Alia lra.
i pfundum.

re. Circūcinct⁹ est a credētib⁹ in potētatu: et motū est mare: cōmotū est seculū: z cepit psequi sanctos eius. Circūcinctus in potētatu: q cōturbas fundū maris. No dixit: q cōturbas mare: sed fundū maris. Funduz maris ē cor impioz. Sicut em a fundo vebemētius oia mouent: z fund⁹ cōnnet oia: Sic quicqd pcessit p linguā: p man⁹: p potestates diuersas: ad psecutionē ecclesie de fundo pcessit. Si em no esset radix iniquitatis in corde: no illa oia pcederēt aduersus christū. Fundū cōturbauit forte: vt et fundum exhauriret. Na in malis quibusdā exhausit mare a fundo: z posuit mare desertū. **Vicit illud alius psalm⁹: Qui cōuertit mare in aridam.** Omnes impj et pagani qui crediderut: mare erāt: terra facti sūt: falsis fluctib⁹ primo steriles: postea iusticie fructu secūdi. **Qui cōturbas fundum maris. Sonū fluctuū eius quis sufferet.** Quid ē quis sufferet: Quis hō sufferet sonū fluctuū maris: iussioes sublimitatū seculi: Sed vñ sufferunt: Quia pparat montes in fortitudine sua. Qd g dixit: quis sufferet: hoc ait: Nosipi p nosipos sufferre illas psecutiōes no possem⁹: nisi ille daret fortitudinē: Qui cōturbas fundū maris: sonū fluctuū eius qz sufferet: **Turbabunt gentes:** Primo turbabant: h illi montes pati i fortitudine christi: nūquid turbati sūt? **Turbatū est mare:** elusum est i mōte: mare fractū est: mōtes incōcussi manserut. **Turbabunt gentes.** **Et timebūt oēs:** Ecce iā oēs timēt: antea q turbati erāt: timēt iam omnes. No timuerut christiani z timent iā christiani. Oēs qui psequabant mō timēt. **Supauit. n. ille q circūcinct⁹ ē in potētatu:** sic ad illū venit ois caro: vt ceteri paucitate ipfaz iam timeāt. **Et timebūt oēs. Qui inhabitāt i fines terre: a signis tuis:** Miracula em fecerut apli: z ido oēs fines terre timuerut z crediderut. **Exitus mane z vespe delectabis.** Id est delectabiles facis. Ia in ista vita qd nobis pmittit: **Exit⁹ mane z vespe delectabis.** Sūt exitus mane: sūt exit⁹ vespe. **Adane** significat pspertatē seculi: vespe sigt tribulationē seculi. **Intēdat caritas via.** In vtroqz. n. tēptat aia hūana. **Et pspertate: ne corrupat.** **Et aduersitate: ne frangat.** Ido aut mane pspertatē significat: qz mane letū ē: trāfacta velut tristitia noctis. **Tristes autē sunt tenebre veniēte vespa: ido veniēte qsi mūdi vespa: obtulit sacrificiū vesptinū.** No g

Alia lra.
i no habet.

Alia lra.
i no habet.

Alia lra.
i terminos.
i no habet.
Alia lra.
i maritini.

timeat vnusquisq; vesp̄a: ne mane corrūpat. Ecce nescio q̄s vt facias mali aliqd: p̄mit- sit lucrū: mane est. Arridet tibi ampla pe- cunia: mane tibi sit. Noli corrūpi: et habe- bis exitū mane. Si em̄ habes exitū: nō ca- pieris. Sic est em̄ p̄missio lucrī: quasi esca i muscipula. Coartaris: et nō ē quo ex eas: caperis in muscipula. Bedit aut̄ tibi exitū domin⁹ deus tuus: ne lucro capiaris: cum tibi dicit in corde: ego sum diuitie tue: noli attendere q̄ mūdus p̄mittit: sed q̄ p̄mit- tit conditor mundi. Attende quod tibi p̄- mittit deus faciēti iusticiā: et p̄temne quod tibi promittit homo: vt abducat a iusticia. Noli ḡ attēdere q̄ mūd⁹ p̄mittit: s̄ q̄ cō- ditor mūdi: et habebis exitū mane p̄ domi- ni verbū dicētis: Quid p̄dest homini si to- tum mundū lucret: anime autez sue detri- mentū patiat: Sed ille q̄ te promisso lucro corrūpere: et ad iniquitatē adducere nō po- tuit: minabat penas: et p̄uertet se ad inimi- citias: et incipit tibi dicere: Si hoc nō fece- ris: ego ostendā: ego faciā: habebis me ini- micū. Primo cum lucrū p̄mittebat: mane tibi erat: modo iā vesp̄a scit: tristis factus es. Sed qui dedit tibi exitū mane: dabit et vesp̄e. Quō cōtempstisti mane seculi ex lu- ce domini: sic cōtemne et vesp̄a ex passio- nib⁹ dñi: vt dicas aie tue. Quid mihi am- plius factur⁹ ē iste: q̄ passus est p̄ me dñs me⁹ de⁹? Est teneā iusticiā nō p̄sentiam ad iniquitatē: seuiat in carne: frangat musci- pula: et volabo ad dominū meuz qui mihi ait: Nolite timere eos qui corpus occidit animā aut̄ nō possunt occidere. Et de ipso corpe securitatē dedit dicens: Capill⁹ ca- pitis vestri nō periet: Magnifice h̄ posuit delectabis exitus mane et vesp̄e. Si em̄ nō te delectet ip̄e exitus: nō laborabis exi- re inde. Mutis caput in lucrum p̄missuz: si non te delectet p̄missio saluatoris: et rur- sus cedis temptati et terrenti: si non te dele- ctet ille qui prior passus est: vt tibi exitū fa- ceret. Exit⁹ mane et vesp̄e delectab. Vi- sitasti terras et inebriasti eam. Unde inebriauit terras: Calix tuus inebrians q̄s preclarus. Visitasti terrā et inebriasti eam: misisti nubes tuas: pluerūt p̄dicatōez veri- tatis: inebriata est terra. Multiplicasti ditare eam: Unde multiplicasti eam di- tare: Flum⁹ dei replet⁹ ē aqua: Quid ē flum⁹ dei: Popul⁹ dei. Primus populus replet⁹ est: vnde cetera terra riga- ref. Audi illum p̄mittētē aquā: si quis sicut

veniat et bibat: q̄ credit in me: flumina aque viue de vētre ei⁹ fluent. Si flumina et vnus flum⁹: quia p̄pter vnitatē multi vnuz sunt: multe ecclesie et vna ecclesia: multi fideles et vna sp̄osa christi: sic multa flumina et vn⁹ flum⁹. Crediderūt multi israelite: et imple- ti sunt sp̄s sancto: inde diffusi sunt p̄ gentes ceperūt p̄dicare veritatē: et de fluuio dei q̄ implet⁹ est aqua irrigata ē tota terra. Pa- rasti cibū illoz q̄ ita est p̄paratio tua. Non q̄ te p̄meruerūt quib⁹ peccata donasti merita illoz mala erāt: sed tu p̄pter misericordiā tuā: q̄ in te est p̄paratio tua: ita p̄parasti cibum illoz. Sulcos ei⁹ inebria. Fiat ergo primo sulci qui inebri- ent: duricia pectoris nostri aperiat: vome- re sermōis dei. Sulcos ei⁹ inebria. Multi- plicata generatiōes eius. Videmus credunt: et ex credentib⁹ alij credunt: et ex illis alij credunt: et non suffiat vni homini: vt factus ip̄e fidelis vnū lucret. Sic multi- plicat et semē: pauca grana mittunt et sege- tes exurgūt. Sulcos eius inebria: multipli- ca generatiōes ei⁹. In stillicidijs suis letabit⁹ cū exoriet: In stillicidijs suis id est anteq̄ sit forte idonea capacitate flu- minis: cū exoriet i stillicidijs suis: id ē sibi cōgruis letabit. Paruulis em̄ ad huc et in- firmis stillant quedā de sacramētis: q̄ nō possunt capere plenitudinē veritatis. Au- di quomō stillat paruulis duz exoriant: id est in recenti ortu: minus capacib⁹ aposto- l⁹ dicit: Nō potui vobis loqui q̄si spiritua- libus: sed quasi carnalibus: quasi paruulis in christo. Cum dicit paruulos in christo: iam dicit exortos: sed nōdum idoneos ad capiendā illā vberem sapientiā de q̄ dicit: Sapientiaz loquimur inter p̄fectos. Letet in stillicidijs suis: cum exoriet et auget: ro- boratur: capiet et sapientiā: quomō infans nutrit lacte et fit idoneus cibo: tamē primo de ip̄o cibo cui minus idoneus erat illi lac factum est. In stillicidijs suis letabit cum exoriet. Benedices coronaz anni benignitatis tue: Seminat modo: cre- scit q̄s semināt: erit et messis: et modo super semē supseminauit inimicus zizania: et ex- orti sunt mali inter bonos pseudo christia- ni: similem habentes herbam: sed non pa- rem fructum. Etenim zizania illa: p̄rie di- cunt que nascunt in similitudine frumen- torum: sicuti est lolium: sicuti est auena et cetera talia: que primā herbam prozsus si- milem habent. Propterea de seminatione

Alia lra. t quonia. t eius.

Alia lra. t Riuos.

Alia lra. t gemina.

Alia lra. t eius. t germinas.

Alia lra. t corona.

Alia lra. t locupletare. Alia lra. t flumen. t repletū. t aquis.

zizaniarum hoc dixit dominus: Venit inimicus
 et supseminavit zizania. Cum autem crevisset
 herba et fructum fecisset: tunc apparuerunt zi-
 zania. Ergo venit inimicus et supseminavit
 zizania. Sed quid fecit tritico: Non oppri-
 mitur zizanijs frumentum: imo pro tolerantia
 zizaniarum crescit fructus frumentorum. Ipse
 enim dominus dixit quibusdam operarijs vo-
 lentibus eradicare zizania: Sinite utraque cre-
 scere usque ad messem: ne forte cum vultis era-
 dicare zizania: eradicetis simul et frumen-
 tum: sed in tempore messis dicam messoribus: Col-
 ligite primum zizania et alligate fasciculos ad
 comburendum: frumentum autem recedite in hor-
 reum. Ille est finis anni: messis seculi. Be-
 nedices coronam anni benignitatis tue. Co-
 ronam ubi audis: gloria victoriae significat.
 Quia diabolus: et habebis coronam. Bene-
 dices coronam anni benignitatis tue. Rur-
 sus commendat benignitatem dei: ne quisquam
 suis meritis gloriatur: Et campi tui reple-
 bunt ubertate. Pinguescent fi-
 nes deserti: et colles exultatione acci-
 gent. Campi: colles: fines deserti: idem.
 Ipsi sunt homines. Campi: propter equalita-
 tem. Ergo propter equalitatem: inde dicti sunt
 campi populi iusti. Colles: propter erectionem:
 quia erigit in se deus eos qui se huiusmodi
 fines deserti: omnes gentes. Quare fines de-
 ferti: Deserti erant: nullus ad eos propheta mis-
 sus erat: Sic erant illi quod heremus: quia non
 transit homo. Nullum verbum dei missum erat
 ad gentes. Solum populo israel predicauerunt
 prophete. Venit enim ad dominum: crediderunt fru-
 menta in ipso populo iudeorum. Nam dixit tunc
 discipulis: Videtis quia albe sunt regiones ad
 messem: et videte: quia albe sunt regiones ad mes-
 sem. Fuit ergo messis prima: erit secunda in
 ultimo seculo. Ad messis prima de iudeis: quia mut-
 tebantur ad illos prophete annunciantes ven-
 turum salvatorem. Ideo dixit discipulis suis
 dominus: Videte quia albe sunt regiones ad
 messem: regiones utraque iudee. Alii inquit la-
 borauerunt: et vos in eorum labores intrastis.
 Laborauerunt prophete ut seminarent: et vos
 cum falce intrastis ad aliorum labores. Fa-
 cta est ergo prima messis: et inde de ipso fru-
 mento quod tunc purgatum est: seminatum est
 orbis terrarum: ut surgat alia messis que in fi-
 ne metenda est. In secunda messe supsemi-
 nata sunt zizania: modo hic laborat. Quo
 modo in illa prima laborauerunt prophete: quo
 usque veniret dominus: Sic in ista secunda la-
 borauerunt apostoli: et omnes predicatorum

Alia lra.
 et specios.

veritatis laborant: quousque in finem domi-
 nus mittat in messem angelos suos. Antea
 ergo desertum erat: sed pinguescent fines
 deserti. Ecce ubi prophete non sonuerunt: do-
 minus prophetarum acceptus est. Pinguescent
 fines deserti: et exultatione colles accingent.
Induti sunt arietes ovium: Subau-
 diendum exultatione. Quia enim exultatione
 colles accingent: hac induit arietes ovium.
 Ipsi arietes: qui colles. Colles enim: emi-
 nentiore gratia. Arietes: quia duces gre-
 gum. Arietes ergo apostoli induiti sunt ex-
 ultatione: gaudent fructibus suis: non sine
 causa laborauerunt: non sine causa predicave-
 runt. Induti sunt arietes ovium. **E**t
 ualles abundabunt frumento. Et hu-
 miles populi multum fructum afferent. Cla-
 mabunt. Inde abundabunt frumento: quia
 clamabunt. Quid clamabunt: Et tamen hym-
 num dicent. Aliud est. n. clamare aduersus
 deum: aliud hymnum dicere: aliud clamare sacre-
 legum: aliud clamare laudes dei. Si clamatis
 blasphemiam: spinas prulisti. Si clamatis in
 hymno: abundas frumento.

Alia lra.
 et ualles.

Explicit Tractatus de ps. LXIII.
 Incipit Tractatus de ps. LXV.

Inscribitur in titulo psalmi iste. In
 fine: canticum psalmi resurre-
 ctionis. In fine cum auditis quoniam
 psalmi proficiant: in christo intelligite: dice-
 te apostolo: Finis enim legis christus ad ius-
 ticiam omni crediti. Quod ergo hic cantetur resur-
 rectio: et cuius resurrectio: quantum ipse aperire et
 donare dignatur: audiet. Resurrectionem
 enim christiani nouimus in capite nostro iam
 factam: et in membris futuram. Caput eccle-
 sie christus est: membra christi ecclesia. Quod pre-
 cessit in capite: sequetur in corpore. Hec est spes
 nostra: ad hoc credimus: ad hoc duramus
 et perseueramus in tanta malignitate huius se-
 culi: solante nos spe: antequam spes fiat res.
 Res enim erit cum et nos resurrexerimus: et in ce-
 lesti habitum commutati equales angelis fa-
 cti fuerimus. Quis hoc sperare auderet:
 nisi veritas promitteret: Hanc autem spem pro-
 missam sibi iudei tenebant: et de bonis: et
 de quasi iustis operibus: multum gloria-
 bant quod acceperant legem secundam quam viuere
 do: et hic haberent bona carnalia: et in resur-
 rectione mortuorum talia sperabant de qua-
 libet hic gaudebant: Propterea saduceis qui
 negabant futuram resurrectionem: iudei re-
 spondere non poterant proponentibus que-
 stionem quam dominus proposuerunt idem saducei.

Alia lra.
 et ualles.
 Expone
 Abilate de
 terra: No ergo
 et frates quia
 ualles eccle. toto